

Către: Elena GRUMEZ
Secretară de stat, Ministerul Finanțelor

Nr. 22 din 02.03.2026

Ref.: Proiectul de lege privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (număr unic 757/MF/CNPF/2025)

Stimate Doamnă Grumez,

Vă salutăm din numele Camerei de Comerț Americane din Moldova (în continuare „AmCham Moldova”) și exprimăm aprecierea pentru eforturile autorităților publice în reglementarea sectorului financiar.

În contextul expertizării proiectului de lege privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază, intervenim cu următoarele propuneri și comentarii.

1. Propunem modificarea art. 8 alin. (1) și expunerea acestuia în următoarea redacție „Fără a aduce atingere prevederilor art. 47 și art. 48 din Legea nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată și monedă electronică și ale art. 10 din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, prestatorii de servicii de plată pun la dispoziție, **la cererea consumatorilor**, în mod gratuit, cel puțin o dată pe an, o situație a tuturor comisioanelor suportate pe parcursul unei perioade anterioare de 12 luni împlinite, precum și, după caz, informații privind ratele dobânzilor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) și lit. e), pentru servicii legate de un cont de plăți.”.

Menționăm că Directiva 2014/92/UE, la art. 4 alin. (1), utilizează sintagma „pune la dispoziție”, iar în varianta în limba engleză se operează cu formularea „payment service providers provide the consumer”. Această sintagmă poate avea mai multe interpretări, însă esența ei este că furnizarea informației nu reprezintă o obligație by default a prestatorului de servicii, ci intervine exclusiv la cererea consumatorului. Există consumatori care nu au nevoie de aceste informații, iar impunerea unei furnizări automate ar genera obligații nejustificate pentru prestatori. Mai mult, această practică – punerea la dispoziție a situației comisioanelor la cererea clientului – este deja preluată și aplicată în România, ceea ce confirmă interpretarea corectă a Directivei. Aceasta ar genera costuri semnificative și neargumentate pentru prestatorii de servicii de plată. Obligația de a expedia notificări pe suport de hârtie prin poșta tradițională implică, pe lângă costuri semnificative, și numeroase provocări legate de prelucrarea datelor cu caracter personal.

2. Art. 8 alin. (3) considerăm că trebuie modificat și expus în următoarea redacție „(3) Mijlocul de comunicare, utilizat pentru furnizarea situației comisioanelor, se stabilește de comun acord cu consumatorul. Situația comisioanelor se pune la dispoziție pe suport de hârtie, e-mail sau alte modalități stabilite în contractul-cadru”. Această formulare reflectă și transpune într-o manieră mai exactă prevederile art. 5 alin. (1) din Directiva 2014/92/UE.

3. Propunem modificarea art. 16 lit. e) și expunerea în următoarea redacție „e) fără a aduce atingere prevederilor art. 45 din Legea nr. 114/2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică, să închidă

contul de plăți la data indicată în cerere, iar contul de card – după expirarea unui termen de până la 30 de zile de la data depunerii cererii, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 13 alin. (3).”.

4. Capitolul III din Proiectul de lege solicităm să fie exclus, referitor la serviciul de schimbare a conturilor, având în vedere atât contextul legislativ european, cât și realitățile practice din domeniu. Conform pct. 45 din preambulul Directivei 2014/92/UE, serviciul de schimbare a conturilor este definit drept un serviciu nesolicitat de consumatori, iar datele prezentate de CNPF privind perioada 2016–2021 confirmă adoptarea extrem de redusă a acestuia: doar 7 cazuri în Bulgaria și Grecia, 15 cazuri în Cipru și 98 în România, deși aceste state au populații și piețe bancare semnificativ mai dezvoltate decât Republica Moldova. Având în vedere aceste cifre, este rezonabil să anticipăm că utilizarea unui astfel de serviciu în Republica Moldova ar fi minimă sau chiar inexistentă. În același timp, introducerea unei obligații de dezvoltare, implementare și menținere a serviciului ar presupune costuri considerabile pentru bănci, direcționând resurse financiare și operaționale către un mecanism complicat, neeficient și fără utilitate practică pentru consumatori.

Subliniem totodată că există deja soluții alternative moderne, eficiente și orientate spre experiența clientului, precum transferurile de tip P2P, me2me, transferul de sold și facilitățile de închidere/deschidere a conturilor direct din aplicațiile mobile, inclusiv identificarea clienților la distanță prin mijloace electronice. Aceste instrumente sunt funcționale, utilizate pe scară largă și răspund în mod real necesităților consumatorilor, diminuând complet necesitatea unui serviciu formal de schimbare a conturilor. De asemenea, platforma MIA Instant Payments asigură deja transferuri rapide și transparente, ceea ce face ca mecanismul prevăzut în Capitolul III să fie, în esență, redundant.

5. Art. 39 „Dispoziții tranzitorii” propunem a fi completat cu încă un alineat în următoarea redacție „În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, constatarea încălcărilor dispozițiilor acesteia nu atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale sau administrative, autoritățile competente fiind obligate să aplice exclusiv măsuri de informare, avertizare și conformare”.

Rămânem în continuare la dispoziția dumneavoastră pentru orice informații suplimentare sau clarificări.

Vă rugăm să îl considerați pe Vasile Stepanuc, Policy Manager (vasilestepanuc@amcham.md) în calitate de persoană de contact din partea AmCham Moldova pentru ulterioara interacțiune la acest subiect.

Cu respect,

Mila Malairău

Director Executiv

Camera de Comerț Americană din Moldova